

#SOL'daÇözümVar

Gıda Krizi ve Çözümler

Güçlü Bir Yerel Gıda Sistemi Mümkün!

SOL★
PARTİ

SOL Parti Genel Merkezi
Kültür Mahallesi MithatpaŐa Cad.
45/15 ankaya/Ankara
0312 419 73 18 - bilgi@solparti.org

Fahiş elektrik ve doğalgaz faturalarıyla önüne geçilemeyen akaryakıt zamlarında kendini açığa vuran enerji krizi ve ucu sonu görünmeyen ekmek kuyruklarıyla marketlerdeki ayçiçeği yağı izdihamı gibi sahnelerde kendini gösteren gıda krizinin iyice görünür kıldığı bir krizler dönemindeyiz. Ülkedeki her bir karış toprağı, her bir damla suyu, kamusal ve doğal ortak varlıklarımızı peşkeş çeken AKP iktidarı Türkiye'yi adeta bir Krizler Ülkesine dönüştürdü. Dahası, son günlerde toplumun geniş kesimlerinin gıdaya erişimde yaşadığı sorunların da gösterdiği gibi krizlerin derinleşmesini engelleyemiyor.

AKP hükümeti Gıda Krizine Çare Üretmiyor Üreticinin de tüketicinin de sorunları derinleşiyor!

- Neoliberal yapısal uyum programlarının bir uzantısı olarak benimsenen endüstriyel şirket tarımına dayalı gıda sistemi stoklama, fiyat spekülasyonları, ithalat ve ihracat süreçlerindeki belirsizliklerle birleşerek kapitalizme içkin eşitsizlikleri derinleştirmiştir.
- Uluslararası anlaşmalarla gelişmiş kapitalist ülkelerdeki şirketlerin, üretim fazlalarını ihraç edebilmek için Türkiye gibi azgelişmiş ülkeler üretimden el çektirilmiş, ithalatçı kılınmıştır.
- Sübvansiyon, taban fiyatı ve destekleme alımlarının ortadan kaldırılması, sözleşmeli üretim, endüstriyel tarımın yaygınlaştırılması gibi tarım politikaları neticesinde üreticilerin şirketlere bağımlı kılınmaları ve proleterleşmeleri sağlanmıştır.
- Tarımsal ürün ve girdi piyasalarında etkili olan kamu kuruluşları ya özelleştirilmiş ya da işlevsizleştirilmiş; gübre, mazot, tohum gibi girdilerde dışa bağımlı hale gelmiş ve dövizdeki dalgalanmalarla birlikte bugün artık üreticiler maliyetlerini öngöremez hale gelmiştir.

- Tüm bunlar yaşanırken bir yandan da gümrük vergisi indirimleri yapılarak ithalat desteklenirken yerel üretici de şirketlerle başbaşa bırakılıp üretimi bırakacak noktaya getirilmiştir.
- Girdi maliyetlerinin ölçülemez artışı ile maliyetin altına satış arasında iki yönlü bir baskı altında olan üreticiler, Tarım Kredi Kooperatifleri gibi adeta tefecilik yapan kuruluşların elinde borçlandırılmaktadır.
- Bütünüyle şirket kontrolündeki tedarik zincirlerinin de perçinlediği bu krizin halka yansması ise yoksunluğun, yetersiz beslenmenin ve açlığın yaygınlaşmasıdır.
- Ukrayna ve Rusya arasındaki savaş gıda krizini daha da derinleştirmektedir. Son dönemde marketlerde şahitlik ettiğimiz ayçiçeği yağı izdihamları şirketlere ve dışa bağımlılığın, küçük çiftçiler desteklenerek halkın gıda ihtiyacının karşılanması yerine ithalata dayalı bir gıda politikası uygulanmasının sonucudur.

Gıda krizi KDV indirimi gibi geçiştirici müdahalelerle değil, yapısal bir dönüşümle çözülebilir.

AKP hükümetinin son dönemde gıda krizi karşısında üretebildiği tek çözüm KDV indirimi oldu. Oysa KDV indirimi de tek başına gıda krizini çözemez. Nitekim geçtiğimiz yıllarda PttAVM'den ayçiçeği yağı satmak, Tarım Kredi Kooperatifi marketlerinin sayılarını artırmak, tanzim satışlar yapmak depolar basmak gibi hamleler sorunu çözmek yerine karikatürize etmekten öteye gitmemiştir.

İktidarın tarım politikalarının karşısına, savaş ve ayçiçeği yağı krizi bahane edilerek önerilen sözleşmeli tarımı modeli de gıda krizini daha derinleştirmekten başka bir şeye yaramaz. Sözleşmeli tarım çiftçilerin tarlalarını, üretim araçlarını, ailelerinin ve kendilerinin

emek güçlerini kiraya vermek zorunda bırakıldığı, yüzyılların birikimi olan çiftçilik bilgilerinin sermaye lehine yok sayıldığı ve üreticinin şirketlere bağımlı kılındığı bir modeldir. Örgütsüz çiftçilere “Sözleşmeli Tarım” yaptırmak onları köleleştirmektedir.

Krizinin çözümü gıda sistemini bir bütün olarak ele almaktan, üretim maliyetlerini de düşürecek ekolojik bir planlamadan ve yerel gıda sistemlerini güçlendirmekten geçer. Bu doğrultuda yapılması gerekenler nettir:

1. Tarımsal mazot, elektrik ve sudan alınan ÖTV kaldırılmalıdır.
2. Geçimlik tarım yapanların elektrik, su ve Ziraat Bankası'na olan tüm borçları silinmelidir.
3. İthalatta gümrük vergisi indirimlerine son verilmelidir.
4. Çiftçiye dönük tüm fiyat desteklemeleri girdi maliyetlerine endekslenmeli; tarımsal ürünlerde enflasyon ve artan yaşam maliyetleri hesaplanarak çiftçinin tarımdan kopmayacağı, insanca yaşam süreceği bir seviyede taban fiyat belirlenmelidir.
5. İhraç ürünlerinde döviz kuru hareketlerinden oluşan getiriler çiftçilere yansıtılmalıdır.
6. Üreticilere verilen teşvik primi sertifikalı tohum dayatmasından kurtarılmalı ve üretimi sürdürecekt yeterli seviyelere çekilmeli.
7. Çiftçinin doğrudan tüketici ile buluşmasını sağlayacak satış kanalları geliştirilmeli, yaygınlaştırılmalı ve tedarik zincirleri kısaltılmalıdır.
8. Çiftçilerin toprak, su, tohum gibi üretim araçlarına ücretsiz erişim hakkı temin edilmelidir.
9. Çiftçi, köylü ve tarım örgütlerinin katılımıyla bağımsız, demokratik ve sosyal bir tarım programı ve planlaması oluşturulmalıdır.

10. Sözleşmeli üretim modeli terk edilmelidir.
11. Özelleştirilen tüm kamu kurumları ekolojik köylü tarımının yaygınlaştırılması ve teşvik edilmesi için çiftçiler lehine ve demokratik bir biçimde yeniden yapılandırılmalıdır.
12. Tarım ve ormanlık arazilerin yok olmasına neden olan maden, turizm, konut, sanayi ve yol yatırımlarından vazgeçilmeli, tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı yasaklanmalıdır.
13. Şirketlere yarayan tohumculuk yasası yeniden düzenlenmelidir.
14. Biyoçeşitliliği koruyan, yerel atalık tohumlarla üretim yapılmasını sağlayan bütünlüklü, demokratik bir tarım reformu yapılmalıdır.
15. Köylü kadınların krediye, eğitime ve her türlü evrensel haklarına erişmesine engel olan mevzuatlar değiştirilmelidir.
16. Kooperatifler, meslek odaları gibi yapılar demokratikleştirilmeli, devlet güdümünden çıkarılmalıdır.
17. Üreticileri aracı ve market zincirlerinin eline bırakan, gıda sistemini şirketlere ve küresel sermayeye bağımlı kılan endüstriyel üretime son verilmelidir.
18. Emperyalist tekellerin üretimdeki hakimiyetini sağlayan uluslararası ve ikili anlaşmalar reddedilmelidir.
19. BM Genel Kurulu'nda kabul edilen "Köylü Hakları Deklarasyonu" uygulanmalıdır.
20. Şirketlerin kontrolündeki gıda sistemi karşısında insana yaraşır, doğayla uyumlu tek sistem olan halkın gıda egemenliği uygulamaya koyulmalıdır.

**Partimizle ilgili Gelişmeleri
internet Sitemizden
Takip Edebilirsiniz!**

www.solparti.org

@solpartibilgi

#SOL'daÇözümVar

Zamlarla, fahiş faturalarla, ekmek ve ayçiçeği yağı
kuyruklarıyla dolu bir krizler ülkesi yaratan
AKP, Gıda Krizine Çare Üretmiyor
Üreticinin de tüketicinin de sorunları derinleşiyor!
Krizin çözümü gıda sistemini bir bütün olarak ele almaktan
geçiyor: Üreticinin maliyetlerini düşürecek, ekmek ve yađ
kuyruklarını sonlandıracak güçlü bir yerel
gıda sistemi mümkün!

SOL'A KATIL

*QR Kodu Taratarak ya da
www.solparti.org İnternet Adresini
Ziyaret Ederek Partimize Katılabilirsiniz!*